

TREDJE AVDELNINGEN.

I.

Sedan truppen blifvit försedd med dugliga kläder och gevär samt proviant, fourage och ammunition, uppbröto bataljonerna, husarerne och artilleriet successive d. 8 och 9 Mars och gjorde långa och hastiga dagsmarscher mot Stockholm. Vid dessa uppbrott visade sig soldatens entusiasm till en sådan höjd, att den väckte alla närvarandes förundran; så mycket mera, som en och annan känd person torde hafva påräknat, att soldaten skulle neka att gå längre än till Carlstad. Soldaterna kastade ej allenast. hattarne utan äfven gevären i luften under beständiga hurrarop, och glädjen lyste i deras ögon. Det var omöjligt, att vid åsynen här af ett ögonblick tvina om utgången¹.

Dalbataljonen och Öfverste-löjtnantens af Nerike och Wermland regemente uppbröto den 9 Mars kl. 5 e. m. och marscherade sedan stora vägen till Örebro.

Samma dag kl. 6 e. m. uppbröto Wermlands sammandragna jägare-bataljon och Majorens bataljon, och marscherade Carlskoga-vägen till Örebro.

Den 40 Mars marscherade husar-sqgvadronerna och artilleriet stora vägen.

¹ Adlersparres ord.

Högqvarteret förlades till Christinehamn, hvarifrån skrefs med extra post följande bref till öfversten m. m. baron Carl Henrik Posse:

Innan jag med Wermländska trupperna uppbröt, från Carlstad för att gå till Stockholm, hade jag afsändt öfveradjutanten baron Anckarsvärd till general Staffeldt, på norska sidan, för att af honom affordra svar på hvad man uti sakernas närvarande läge hade att förvänta från den fiendtliga sidan; baron Anckarsvärd återkom i natt och upphann mig här, och är det med synnerligt nöje jag får äran meddela general Staffeldts med prinsens af Augustenburg autorisation gifna svar:

»Att som kriget emellan Sverige och Danmark *ej varit nationelt, utan endast härledt af monarkernas tvistigheter*, blefve svenska nationen den danskas allierade från samma stund, deras inhemska rörelser hade till syftemål: **Fred i Norden.**» — I följe hvaraf general Staffeldt lemnat det löfte, att ej profitera af svenska truppernas aflägsnande från gränsen för att göra infall, och att i händelse Frankrikes eller Rysslands rörelser kunna föranleda till ett oundvikligt anfall från Norrige, skulle svenska befälhafvaren derom blifva averterad 10 à 12 dagar innan någon rörelse skulle börjas. Christinehamn d. 11 Mars 809.

Georg Adlersparre.

Adlersparre anför: att han för den kolonnen, som gick öfver Carlskoga, hade utsatt korta dagsmarscher, under förmodan, att man i denna, för honom okända ort med svårighet skulle få skjuts; men en kurir från befälhafvaren major Oldenskjöld mötte honom på vägen med underrättelse om innevånarnes stora beredvillighet, sant att han kunde få en häst för